

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מעילה-הנהגה מן ההקדש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
נטל אבן או קורה של הקדש - הרי זה לא מעל. נתנה לחברו - הוא מעל, וחברו לא מעל. בנאה בתוך ביתו - ה"ז לא מעל, עד שידור תחתיה בשוה פרוטה.												■
נטל פרוטה של הקדש - ה"ז לא מעל, נתנה לחברו - הוא מעל וחברו לא מעל. נתנה לבלן, אע"פ שלא רחץ - מעל, שהוא אומר לו הרי המרחץ פתוח לפניך, הכנס ורחץ.												■
אכילתו ואכילת חברו, הנייתו והניית חברו, אכילתו ואכילת חברו, הנייתו ואכילת חברו. מצטרפין זה עם זה, ואפילו לזמן מרובה.												■
מ"ש הוא ומ"ש חברו?												ז
בגובר המסורות לו עסקינן.	שמואל:											◇
בנאה בתוך ביתו אינו חייב כל.												■
למה לי עד שידור תחתיה? כיון דשניה - מעל												ז
כגון שהניחה על פי ארובה.	רב:											◇
וכיון דבני לה מיהת מעל												◇
לימא מסייע ליה לרב												ז
המשתחוה לבית - אסרו	דאמר רב:											◇
הנאה הנראת לעינים אסרה תורה.	רב אחא בריה דרב איקא:											◇
לימא מסייע ליה:												ז
הדר בבית של הקדש - כיון שנהנה ממנה מעל	[תנן]											◇
התם - בשהקדישו ולבסוף בנאו	ריש לקיש:											◇
אבל בנאו ולבסוף הקדישו מאי - לא מעל, מאי איריא רהיט ותני הדר בבית של מערה - לא מעל, לימא הדר בבית של אבנים שבנאו ולבסוף הקדישו - לא מעל												ז
הא - פסיקא ליה, הא - לא פסיקא ליה.	אמרי:											◇
הדרן עלך הנהגה												◇

מעילה-השליח שעשה שליחותו		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
השליח שעשה שליחותו - בעל הבית מעל, לא עשה שליחותו - השליח מעל											■
כיצד: אמר לו תן בשר לאורחים ונתן להם כבד, כבד - ונתן להם בשר - השליח מעל. אמר לו: תן להם חתיכה חתיכה והוא אומר: טלו שתיים שתיים והם נטלו שלש שלש - כולם מעלו.											■
מאן תנא דכל מילתא דמימלך עלה שליח - תרתי מילי הויין?											^
דלא כר"ע	רב חסדא:										! ◆
הגודר מן הירק - מותר בדילועין	דתנן: [ת"ק]										! ◆
אוסר.	רבי עקיבא:										! ◆
אפילו תימא ר"ע, מי לא בעי לאימלוכי?	אביי:										! ◆
שפיר קאמר נחמנ?	כי אמרו רבנן קמיה דרבא, אמר להו:										■
מאן תנא דפליג עליה דר"ע?											^
רשב"ג היא											!
הגודר מן הבשר - אסור בכל מיני בשר, ואסור בראש וברגלים, בקנה, ובכבד, ובלב, ואסור בבשר עופות, ומותר בבשר דגים וחגבים.	דתניא: [ת"ק]										! ■
מתיר בראש וברגלים, בקנה ובכבד, ובעופות, ובדגים ובחגבים	רשב"ג:										! ■
קרביים לאו בשר הן, ואוכליהן לאו בר איניש.	וכן היה רשב"ג אומר:										! ■
ולת"ק, מ"ש בבשר עופות - משום דרגיל איניש דאמר לא אשכחי בשרא דחיותא - ואתאי בשרא דציפרא, אי הכי, הכי נמי עביד איניש למימרא לא אשכחי בשרא דחיותא - ואתאי דגים											ז
ביום הקזה עסקינן, דלא אכיל איניש דגים.	רב פפא:										!
אי הכי, ציפרא נמי ניכול											ז
דמסוכר ואכל ציפרא - פרח ליביה כציפרא	דאמר שמואל:										ז ■
אין מקיזין דם לא על הדגים, ולא על העופות, ולא על בשר מליח	ועוד תניא:										ז ■
ביומא דכייבין ליה עיניה עסקינן, דלא אכיל דגים.	אלא אמר רב פפא:										!
אמר לו תן לו חתיכה כו':											■
שמע מינה: מוסיף על שליחותו - הוי שליח											ז
דאמר שליח טול אחת מדעתו ואחת מדעתי, מהו דתימא: עקר שליח שליחותיה דבעה"ב, ולא למעול - קמ"ל.	רב ששת:										!